

Les tasques de l'independentisme fins al setembre

«És molt important deixar clar que si el referèndum pactat no s'acaba fent no serà pas precisament per culpa dels qui el volen pactar»

D'aquí al setembre la màquina independentista té molta feina. És una màquina que tot i tenir diferents engranatges, quan va ben coordinada, és imparable. I ara, amb pressupostos aprovats, ho està. Molta feina, moltes feines, algunes en paral·lel i totes molt intenses.

La tasca més immediata és la de defensar a tort i dret la bondat del referèndum. A Brussel·les, a Madrid i on calgui. Es tracta de recordar fins a la sacietat la disponibilitat per negociar el referèndum, que és l'opció de la majoritària de la societat catalana. Això es fa a través dels suports al manifest de la cimera pel referèndum, de conferències de govern en les cambres parlamentàries que donin permís i també d'altres accions, com per exemple, el recent manifest de juristes impulsat pel col·lectiu Praga. És tasca del Parlament, dels partits i sobretot de la societat civil. És molt important deixar clar que si el referèndum pactat no s'acaba fent no serà pas precisament per culpa dels qui el volen pactar. Que quedi clar: aquí i a l'exterior.

La segona tasca és la més política i pertoca més a l'àmbit del parlament, del govern i dels partits. Ens referim a la culminació d'aquelles estructures d'estat necessàries per començar a funcionar com a Estat independent i també a la preparació jurídica dels tràmits de la desconexió parlamentària, al mateix temps que la preparació de la tramitació del referèndum. Això inclou posar data i pregunta una vegada s'hagi descartat definitivament el referèndum acordat.

En paral·lel, la societat civil ha de donar a conèixer la gran campanya pel Sí que inclogui tots els aprenentatges d'aquests 5 anys. L'independentisme ha fet un gran esforç per conèixer bé el país i per afinar els arguments i cal posar-ho en pràctica en una gran mobilització on s'expliquin bé els beneficis de la independència pel conjunt de la ciutadania. Un clam pel Sí impulsat per la societat civil i amb la complicitat dels partits on, des dels accents que calgui, però al voltant d'una gran campanya unitària, se subratllin quins són els fonaments de la nova república.

I encara en paral·lel, caldrà continuar la defensa dels imputats actuals i de tots els que aniran venint. És important denunciar aquí i també a l'exterior la judicialització de la política i el paper l'estat atacant tant la llibertat d'expressió al Parlament com també la fòbia a les urnes. Però a la vegada cal recordar que la millor defensa dels imputats no és la solidaritat sinó la proclamació de la República i per tant l'automàtica amnistia política. La millor defensa dels imputats i els inhabilitats és la convocatòria i posterior victòria en un referèndum vinculant.

I finalment, enmig del punt àlgid de la campanya pel Sí, es va visualitzat el que pot acabar sent la gran mobilització: la defensa pràctica del referèndum. Una mobilització ciutadana massiva, en formes que encara no hem vist en aquests anys de procés, defensant les institucions per aconseguir que les mesures de coerció de l'Estat contra el referèndum quedin en paper mullat.

L'independentisme està fent molta feina i ara arriba l'hora de la veritat. La determinació política hi és, l'acord i la coordinació entre els partits i la societat civil també. La base ciutadana està preparada per mobilitzar-se en un nivell d'intensitat que fins ara no hem vist. Es requerirà diferents nivells de compromís, molta complicitat interna i sobretot coordinació i astúcia tant per dosificar quan calgui, com per aprofitar totes les finestres d'oportunitat.